Publicerad 2007-12-11 20:35 av Flickan*i*L*för*Lycka*

Emma är en del av en trilogi-text

Grattis Susann! & With a crippled, broken heart

Emma (trilogi)

- Susann, vädjade han och såg på sin flickvän med dimmiga ögon. Jag orkar inte bråka, jag vill bara ha kul, kan vi inte bara ha kul?

- Tror du jag gör det!? Du lovade att inte dricka idag. Susann såg irriterat på sin partner. Hur fan ska vi nu komma hem har du tänkt?

- Ja... jag vet inte. Varför ska du alltid vara så jäkla tråkig. Du brukade ju var så rolig. Men okej, några polare bjöd i baren och vad skulle jag säga, Nej?

- Ja det skulle du! Varför är det så mycket begärt att du ska uppföra dig som en vuxen människa? Hon såg på honom med tårar och ilska blixtrande i ögonen.
- Men fan Roger, varför ska du alltid förstöra... fan!... fan ta dig, jag älskas ju dig och jag försöker hela tiden men du... Gråten låg och lurade i halsen och orden drunknade innan de ens kommit ut. Hon svalde hårt och fortsatte. Du kommer att bli som din farsa om du inte slutar hålla på så här.

- Susann snacka inte ens om min far! Jag... ja jag kommer aldrig att bli som den sjuka jäveln! Jag har väl inte övergett dig och Emma eller hur? Nu hade även han börjat bli irriterad och gapade högt så alla runt vände sina huvuden och såg nyfiket mot dem.

- Nej men snart överger jag dig! Jag orkar inte hålla reda på dig också. Vi har ett barn förstår du inte det? Du har ett ansvar för henne precis som jag har. Vår dotter ligger säkert där hemma och gråter just nu och saknar oss och vi kommer fan inte hem! Bara för att du inte kan säga nej till sprit! Du lovade att du skulle köra idag så jag för en gångs skull kunde ta en öl med mina vänner. Vet du hur länge sedan det var som jag gjorde det? ELVA månader! Elva jävla månader och du kan inte ens hålla upp en dag! Hon satte uppgivet händerna mot sitt snabbt tårdränkta ansikte, torkade sina rinnande ögon och kämpade trots sin utmattning för att inte falla ihop på marken.

- Du... du överreagerar alltid... varf.., började Roger svamla men hann inte längre.

- Överreagerar... Överreagerar?! Det ska du fan ta tillbaka! Jag är den enda som försöker, jag är den enda som faktiskt trodde att du skulle förändras när Emma var född. Fattar du inte det!? Susann var på bristningsgränsen och det kändes som om hennes hjärta skulle implodera så fort det slog. Nu kunde hon inte hålla allt inne längre och orden sköts ut som ur en kanon, varenda smäll högre än den andra. Trots utmattningen valde hon att fortsätta.

- Men du har inte förändrats, du är samma gamla fega skit som innan! Utan att själv märka det hade Susann börjat slå vilt omkring med armarna, gestikulera och slå på sin som vanligt berusade pojkvän. Men slutade sedan tvärt att skrika och höll sig hårt för hjärtat. -
- Varför...? försökte hon, men hjärtat spände som om det var fast i ett skruvstäd och pilar sköt genom vänsterarmen.

- Fan Susann!... Susann? Susann vad är det? Roger såg oroligt på henne.

- Jag... jag tror jag får... Hon såg rädd upp på honom men längre hann hon inte innan hon föll ihop på marken.

- SUSANN!

Texten är utskriven från Poeter.se
Författaren Flickan*i*L*för*Lycka* med Poeter.se id #7748 innehar upphovsrätten